

er paa det rene med, at Kreditindskrænkningen fremdeles gaar sin haarde Gang hen over Landet og skaber megen Arbejdsløshed og megen Stilstand paa mangfoldige Omraader. Man kunde fristes til at spørge: Hvor længe skal det blive ved? hvor længe skal Indskrænkningen af den Seddelmængde, som Nationalbanken sender ud, fortsættes? Der maa dog komme en Gang, da den standser. Det kan ikke være Meningen at vedblive at presse hele Landets Erhvervsliv ned paa et Niveau, som det maaske ikke er nødvendigt at komme ned paa for at faa stabile Erhvervsforhold. Vi Mennesker er jo alle sammen tilbøjelige til at tro, at naar det gaar op, skal det blive ved at gaa op, og naar det gaar ned, bliver det ved at gaa ned. Optimisme føder ny og overdreven Optimisme, og Pessimisme føder ny og overdreven Pessimisme. Derfor kommer man let til at gaa længere ned end nødvendigt. Dette mener jeg, man fra Statsmagtens Side snarest muligt burde søge at modvirke, for der sker Ulykker nok i disse Dage rundt omkring i Landet.

Ud fra denne Betragtning tror jeg heller ikke, det vilde være rigtigt at gaa til et ekstraordinært Afdrag paa Statsgælden i denne Tid, og kan billige de Betragtninger, som den højtærede Finansminister har fremført derimod. Jeg finder heller ikke, det vil være rigtigt at lette Formueskatterne. Dette behøver endelig ikke at staa i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Der er jo stadig Omraader indenfor Statshusholdningen, hvor der kunde være Grund til at indskrænke Statsudgifterne, og jeg har den Opfattelse, at der bliver Brug nok for de Indtægter, som Staten har i de kommende Aar. Jeg tror, at de yderligere vil gaa ned, ogsaa som Følge af den Finanspolitik, der i det hele føres. Men Laanet skal nu en Gang betales, og der kommer den Dag, da der skal afdrages paa det, og naar man nu udskyder det, er det netop i Erkendelse af, at Tiderne er ekstraordinære, og at der kommer bedre Tider. Jeg vilde ønske, at Regeringen stærkere og mere direkte vilde understrege det og handle ud fra den Opfattelse, at der kommer og maa komme bedre Tider, hvor vi ogsaa kan magte at afbetale paa Statsgælden. Det vilde ingen Skade være til, om man ogsaa ved Ytringer fra ansvarlig Side stimulerede Foretagsomheden i Landet i Almindelighed i Retning af en Erkendelse af, at de Tilstande, vi nu har, er af Overgangs natur og midlertidige.

Med disse Betragtninger kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uden Udvalgsbehandling, saa hurtigt som muligt.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Modtagelse af Lovforslaget, og fordi de vil være med til at give det hurtig Fremme gennem dette høje Ting. Jeg er ganske enig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) i Ønsket om at komme til en ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden, men jeg mener, at i en Krisetid som den nuværende er det en mere nærliggende Opgave at lette de Byrder, der tynger Erhvervene.

Det ærede Medlem ytrede nogen Tvivl om, hvorvidt man ikke havde kunnet opnaa en højere Obligationskurs. Han gjorde rigtigt opmærksom paa, at der her er to Momenter, der staar imod hinanden. Der er et bedre Obligationsmarked end den Gang — deri har det ærede Medlem Ret —, men samtidig maa det erindres, at disse Statsgældsbeviser nu løber paa 5 Aar i Stedet for $2\frac{1}{4}$, hvilket indskrænker Efterspørgselen i ikke ganske ringe Grad. Det ærede Medlem indrømmede ogsaa, at det vilde være meget vanskeligt at afveje Virkningen af disse to modstaaende Faktorer. Det ærede Medlem nævnte Laanet af 1917, der skal betales i 1932 ligesom dette, og anførte, at Kursen her er $98\frac{1}{4}$. Derpaa ytrede det ærede Medlem en Tvivl om, hvorvidt man ikke maaske havde kunnet faa Kursen for dette Laan $\frac{1}{4}$ pCt. op. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det er en meget ringe Omsætning, der er i det nævnte Papir. Man maa jo huske paa, at Kursen afgøres ved Tilbud og Efterspørgsel, og her er Tilbudet meget ringe. Helt anderledes vilde Sagen ligge, naar alle de mange, der kunde ønske at faa deres Statsgældsbeviser kontant indløst og straks tage den Fortjeneste, der følger deraf, kastede dem paa Markedet. Der er ingen Tvivl om, at da vilde denne kvart Procent forsvinde. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem ikke har Ret i, at Stigningen i Bankaktier i de sidste Dage skulde hænge sammen med dette Statslaan. Det er efter min Mening en mindre rimelig Formodning, saa meget mere som det vistnok er kendt i Børs kredse, at to store københavnske Banker, Privatbanken og Handelsbanken, slet ikke er med til Overtagelsen af disse Papirer, altsaa antagelig ikke har ment, at dette var en saa overvættets gunstig Forretning. Alt i alt mener jeg, naar man vejer For-